

Palle Simonsen (KF):

Jeg har min dagsorden med, og jeg vil kun gøre opmærksom på i anledning af det indlæg, hr. Johan Philipsen kom med, at der ikke er tale om bøder på nogen måde. Der er fuldstændig overensstemmelse med, hvad jeg sagde i mit første indlæg i formiddags, hvor jeg netop gjorde gældende, at det, som vi fra konservativ side har savnet i denne debat, er justitsministerens klare tilkendegivelse af, at fysiske blokader ikke vil blive tolereret, og at de vil blive brudt med alle til rådighed stående midler i overensstemmelse med folketingets beslutning i 1976. Det var det, vi ønskede os i forbindelse med f. eks. den overståede buskonflikt. Det er den klargøring, der ligger her i dagsordenen; derfor er der fuld overensstemmelse.

Ole Henriksen (SF):

Jeg kunne også godt grave lidt i CDs dagsordensforslag. Det er rigtigt nok, det står på dansk, men der står altså, at man på ny skal vurdere reglerne efter de senere års misbrug af begrebet fagligt møde, og så er det altså, det bliver lidt tåget, for med hvilket formål skal man vurdere disse regler? Er det for at stramme dem op eller for at lempe reglerne? Det er for at stramme dem, kan jeg høre hr. Erhard Jakobsen sige; det var da dejligt at få det bekræftet nu.

Der står endvidere, at man skal have indskærpet cirkulæret vedrørende fysiske blokader. Det kan man jo altid grave op af skuffen og læse over en gang til. Dette cirkulære har vi jo kendt til i snart to år.

Ellers må jeg sige, at det er lidt kedeligt sådan at blive kaldt for gadedreng her i folketinget. Jeg må sige, at jeg har selv været med til »gadedrengeterror«, jeg har selv været tillidsmand i adskillige år på en virksomhed, hvor jeg udmærket kender situationen og ved, hvor det løber hen nogle gange, når vi ikke kan komme igennem med selv fornuftige løsninger. Jeg har altså været med på holdet, og jeg må altså acceptere, at dette begreb nu går ind i terminologien, når vi snakker om arbejdsmarkedet og de ting, der foregår dér.

Statsministeren sagde, at i princippet er der aktionsret inden for metalarbejderoverenskomsterne på lønområdet. Ja, det er rigtigt for så vidt angår akkordområdet, som er

det eneste, man hidtil har praktiseret at lave aktioner på. Det skete vist engang midt i 1950'erne ovre på Frichs, så vidt jeg husker, så man kan jo ikke sige, denne ret ligefrem er misbrugt. Derimod har man endnu ikke prøvet at lave aktioner på timelønsområdet, fordi man ikke er så interesseret i at få fastslået, hvad der er et misforhold, med byens gennemsnit og éns egen arbejdsplads' gennemsnit. Derfor har man ikke taget disse sager på timelønsområdet endnu. Det ville være ønskeligt, om man tog mod til sig og prøvede at lave aktioner også på timelønsområdet.

Ellers skal jeg kort meddele, at den dagsorden, som fru Birte Weiss her har fremlagt, synes jeg også er utilfredsstillende. Vi ville meget hellere være med til at stemme CDs dagsordensforslag ned, det synes vi er mere reel snak end at tage statsministerens redegørelse til efterretning. Med de sparsomme oplysninger, statsministeren kom med, opfatter vi statsministerens redegørelse som en fortsat accept af det fagretlige system i Danmark, som det fungerer, en accept af, at man fortsat opererer med et skærpet blokadecirkulære. Derfor kan vi ikke stemme for dagsordensforslaget, men må undlade at stemme.

Derimod havde vi gerne set en afværge-dagsorden, hvor man sammen med partiet venstre havde fastslået, at det, det handler om i dagens Danmark, er at få udvidede demokratiske tilstande på vores arbejdspladser, således at vi kan få en lang række af disse konfliktsituationer elimineret. Det havde været meget mere interessant at komme den vej ud af dette fremfor at tage en redegørelse til efterretning, og det ville også have klædt centrum-demokrater og andre, hvis de havde fremsat dagsordensforslag i den retning. Det tror jeg nu ikke man skal forvente fra den kant.

Jørgen Jensen (DKP):

Egentlig hjælper det vel ikke meget at forlænge debatten, for jeg fik ikke svar på nogen af de spørgsmål, jeg stillede før. Det er vel en understregning af, at man egentlig ikke ønsker en debat om de reelle forhold, men man ønskede at få lov til at råbe op. For det er jo rigtigt, at der er nogle, der råber op for at få stemmer på en eller anden måde. Det har vi jo set centrum-